

SUDSKA HRONIKA: Slučaj Visegrad

Author: [Mirko Klarin](#)

Optuzeni pokušava ubediti sud da se tokom zlocina u Visegradu nalazio u stanju psihickog rastrojstva.

Na sudjenju grupi bosanskih Srba optuzenih za zlocine pocinjene tokom 1992. nad bosnjackim civilima u Visegradu (istocna Bosna), optuzeni Mitar Vasiljevic je protekle sedmice opisao navodne psiholoske probleme kroz koje je prolazio jula te godine, u vreme kada se nalazio na oporavku u bolnici u Uzicu (zapadna Srbija).

Vasiljevicu optuznica pripisuje ucesce u najmanje dva teska zlocina: pogubljenju sedmorice zarobljenika na obali reke Drine 7. juna 1992. (od kojih su dvojica prezivela, te kasnije optuzenog prepoznala kao jednog od izvrsilaca), i spaljivanju 65 ljudi u Pionirskoj ulici 14. juna 1992.

Optuzeni je priznao da je prvom zlocinu prisustvovao kao "nevoljni posmatrac", ali tvrdi da se u vreme odigravanja drugog nalazio u uzickoj bolnici, nakon sto je istog tog dana pao s konja.

Vasiljevicev pravni zastupnik porice bilo kakvu direktnu umesanost u zlocine, i insistira na smanjenoj uracunljivosti usled dusevne nestabilnosti.

Svedok se na to nadovezao vlastitim opisom navodnih psiholoskih problema. "Nisam se plasio golubova . . . golub mi je bio dobar . . . ali sam se plasio vrana", rekao je on, jer "vrane su mi uvek donosile nesrecu, neke lose poruke . . . Cim bih spazio vranu, utrcavao bih unutra i prizivao vise sile."

S vremena na vreme bi mu, kako kaze, vrane rekle da ce neko biti ubijen, ali se on nije usudjivao da o tome bilo kome govori. "Bog mi je zapretio", izjavio je on. "Nisam smeo da govorim."

Vasiljevic je sudu priznao da mu je cin "treptanja" postao bezmalo nepodnosljiv, zbog toga sto bi, cim bi on trepnuo - "neko umro".

Dr Zorka Lopicic, beogradski psihijatar, nedavno je u pritvorskoj jedinici tribunala pregledala Vasiljevica, i tom prilikom zakljucila da je optuzenik pocev od sredine osamdesetih patio od psihoticnih poremećaja i gubitka pamćenja - sa kasnijim pogorsanjima koja su usledila zbog prekomerne potrosnje alkohola - te da je njegova uracunljivost tokom leta 1992 bila "smanjena".

Ali je i sama Vasiljeviceva tvrdnja kao takva oslabljena vec i cinjenicom da se on navodnih psiholoskih problema setio tek posto je optuzba pred sud izvela nekolicinu onih koji su preziveli streljanje kraj Drine i zverstva u Pionirskoj ulici, a koji su ga identifikovali kao aktivnog ucesnika tih dogadjaja.

Vasiljevic takodje sa svojim navodnim dusevnim tegobama nije upoznao ni medicinsko osoblje u Uzicu nakon visegradskih zlocina, niti je tegobe pominjao tokom dvodnevni razgovora sa tuziocima i istraziteljima tribunala u novembru 2000.

Za vreme potonjih razgovora - kako je Vasiljevica protekle nedelje podsetio tuzilac Dermot Grum - optuzeni je bio upitan da li je u junu 1992. patio od bilo kakvih psiholoskih problema, na sta je on kategoricki odgovorio da nije. Na pitanje da li i dalje ostaje pri toj izjavi, Vasiljevic je sada uzvratio: "U to vreme nisam znao kako glasi dijagnoza. Mislio sam da je sve to bila posledica alkohola."

Optuzenik tvrdi da je mislio kako su njegova opsednutost treptanjem, strah od vrana i razgovori sa "visim silama" poticali od "apstinentske krize", izazvanom prisilnim uskracivanjem pristupa alkoholu koje je nastupilo u bolnici.

Tuzilac je zatražio da dr Lopicic bude unakrsno ispitana, dok je sudsko vece naložilo da optuzenog pregledaju nezavisni sudski psihijatri koje ce imenovati sekretarijat tribunala.

Mirko Klarin je visi urednik IWPR za pitanja tribunala za ratne zlocine i glavni urednik Novinske agencije SENSE.

Location: [Serbia](#)
[Bosnia and](#)
[Herzegovina](#)

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/sudska-hronika-slucaj-visegrad>